

Side af Sagen, men nøies med Henvisningen; men jeg skal endnu berøre en Grund for en ordentlig Befæstning af Kjøbenhavn, og det er den, at der i en saadan Fæstning er stadt Fjenden en Hindring, som det vil kræve meget betydelig Tid at overvinde. Man har sagt, at en saadan Fæstning kun vil kunne holde sig i 6 Uger, 2 Maaneder osv., men hvorfor søger man ikke at kasse sig nøiagtige Oplysninger om, hvor lang Tid der udkræves til at overvinde en saadan Fæstning? Saadanne Oplysninger kunne faas, naar de søges; men søges maa de. Hvad fordres der til Beleiringen af en Fæstning? Der fordres en Beleiringspark, og den maa staves tilveie. Nu forudsætter jeg som givet, at vi ikke lade vort Jernbanemateriel blive ved Endepunkterne, saa at Fjenden kommer i Besiddelse deraf, men at vi have ført det til Kjøbenhavn, saa at Fjenden ingen Vogne har til Transport af Beleiringsparken. Der udkræves til denne Transport 2,500 Vogne, og da disse Vogne ikke ere tilstede, maa de altsaa overføres. Beleiringsparken maa altsaa indskibes, den maa atter udfikses, og der maa endvidere indskibes og udfikses et tilstrækkelig Antal Jernbanevogne. Naturligvis overfører man ikke 2500 Jernbanevogne, men man nøies med 100, og paa disse 100 Vogne skal altsaa Beleiringsmateriellet transporteres. Man kan ikke paa regne mere end et Log hver Dag, og altsaa vil der medgaa omtrent 25 Dage alene dertil. Derefter skal Artilleriet placeres, forinden Beleiringen kan begynde. Nu tillader jeg mig at tro, at man ikke siger for meget, naar man siger, at der vil hengaa 2 Maanedes, inden Beleiringen kan begynde, og naar da Forterne have den tilstrækkelige Styrke og ere skudte tilstrækkelig langt ud, vil der yderligere hengaa en rum Tid, i hvilken Forsvaret kan føres.

Fra det dybe Bævn skal jeg vende mig til det levende, og da med nogle Ord omtale Flaaden. Jeg har alt omtalt, at Flaadens Opgave maa være at vedligeholde Forbindelsen saalænge som mulig, men ved Siden deraf maa det være dens Opgave efter bedste Gode at modvirke Landgangsforløb. Nu er det klart, at jo stærkere vi kunne gjøre Flaaden, og jo kraftigere den kan sættes i Stand til at modvirke Landgang, desto bedre, men at vi i Tiden skulde kunne skabe en Flaade, som garanterer os Noget, anser jeg for en Umulighed. Vi maa desuden erkende, at Flaadens naturlige Opgave ikke er at søge en Forhaling, men at fremkalde en Afgjørelse, idet den indlader sig i en alvorlig Kamp for at slaa Fjenden tilbage. Altsaa, naar Flaaden ikke er i Stand til mere at gjøre en alvorlig Modstand eller kan standse Fjenden, saa hører Flaadens Opgave foreløbig op, og saa begynder Sørens. At søge at skabe en stærk Flaade kan være rigtig, men at skabe den paa Sørens Befølning og ved at ofre det, som Søren ikke kan undvære, nem-

lig en sidste Meduite, anser jeg for i højeste Grad uheldigt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) udtalte sig under Forhandlingen om Marineloven om Befæstningsanlagene i Forhold til Flaaden, og han udtalte da, at Flaaden maatte gaa først, og Befæstningsanlagene komme bagefter, idet Flaaden var Forsvaret i første Linie, og Befæstningen først kunde være det i anden Linie. Det ærede Medlem glemte dog ved denne Betragtning, at Søren maatte være Forsvarets anden Linie og det befæstede Kjøbenhavn Forsvarets tredie Linie, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal derimod urgere, at vil man udvide Flaaden, er Kjøbenhavns Befæstning uundgaaelig nødvendig, hvis vi ikke ville opnaa en Øjntagelse af, hvad der skete i 1807. Derfor mener jeg, at man skal ikke alene kaste Diet paa Flaaden, ikke alene paa Søren — og jeg for mit Vedkommende skal være villig til at gaa med til enhver Bevilling, som det er muligt at kasse til Flaaden —, men man skal heller ikke glemme Befæstningen; de tre Ting maa nødvendig gaa Haand i Haand. Jeg sagde før, at hvor Flaadens Opgave hører op, begynder Sørens, men Sørens Opgave er af en saa alvorlig Natur, at det ikke paa nogen Maade gaar an at ville tro, at denne Opgave kan løses af disse Militærsøer, som ere bleone saa varmt anbefalede fra forskellige Sider. Jeg skal ikke komme ind paa en ny Drøftelse af dette Spørgsmaal men skal kun henstille til ærede Medlemmers vilige Overveielse, hvorfor man, hvis de Gambetta'ske Søer have udrettet noget saa Utroligt, da ikke i Frankrig har, idet man skred til at reorganisere Søren, bygget videre paa Militærsystemet, og hvorfor man ikke har gjort det Samme i Italien, hvis de Garibaldi'ske Søer der have udrettet det Utrolige. Nei, der er kun et eneste Land i Verden, hvor man er gaaet Militærsøen, nemlig i Schweiz. Det er muligt, at Naturforhold og Folkeopdragelsen kunde gjøre Systemet berettiget der, men jeg vil tilføie, at saalænge den schweiziske Militærsø ikke endnu har staaet sin Prøve og viist, hvad den kan udrette ligeoverfor en Invasion, kan man ikke henvise til Schweiz og der søge sine Forbilleder. I mine Dine er en Militærsø kun et nyt Danmark; det er et Haab, som vækkes, men et Haab, som skal og maa briste, og derfor vil jeg ikke være med til at bygge dette op for Folket. Hvis De gennemførte en Militærsø, vil den være den Græshøj, hvorunder vi begrave vort Lands Eksistens (Verg: Na!). Det ærede Medlem siger Na, og jeg skal strax komme til ham. Jeg skal ikke komme langt ind paa de Anskuelser, som det ærede Medlem udtalte under Marinelovens Behandling, skjøndt der kunde være ffjellig Grund dertil. Men naar vi spørge, hvorfra kommer denne dybe Kjærlighed til Militærsø, saa fik denne dybe Kjærlighed besynderlig Illustration ved den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig om, hvad en Søer kunde bruges til.